هیچ مسلمانی نیست که مسلمانی را به وقت صبح عیادت کند، مگر اینکه هفتادهزار فرشته تا شب برای او دعا نموده و طلب مغفرت می کنند.

از علی رضی الله عنه روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعُودُ مُسْلِماً غُدْوَةً إِلا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِي، وَإِنْ عَادَهُ عَشِيَّةً إِلا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ، وَكَانَ لَهُ خَرِيفٌ في الْجَنَّةِ»: «هیچ مسلمانی نیست که مسلمانی را به وقت صبح عیادت کند، مگر اینکه هفتادهزار فرشته تا شب برای او دعا نموده و طلب مغفرت می کنند و اگر شب به عیادت برادرِ مسلمانش برود، هفتادهزار فرشته تا صبح برای او دعای رحمت می کنند و برای او میوه های چیده شده در بهشت خواهد بود».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

حدیث مذکور به این معناست که اگر مسلمانی برادر بیمارش را عیادت کند، جایگاه او بهشت است؛ و فضل الله وسیع و گسترده است. و همچنین بر فضیلت عیادت بیمار دلالت می کند که اگر صبح به عیادتش برود آن اجر و پاداش را دارد و اگر شب به عیادتش برود، اجر و پاداش مذکور در روایت برای او خواهد بود.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6256